

Faksimil & transkrib.

D. Broady, Dödsrunor över Staf Callewaert i *Sydsvenskan* den 2 juni,
Svenska Dagbladet den 4 juni och *Dagens Nyheter* den 13 juni 2023

Likalydande text i de tre tidningarna.

Transkrib.

”

Staf Callewaert, 1932–2023

Professor emeritus Gustave ”Staf” Callewaert, Lund, har slutat jordelivet i en ålder av 90 år, lämnande efter sig hustrun Inger Callewaert-Sjöberg och döttrarna Agnes och Teresa med familjer.

Staf var intellektuell av en kontinentaleuropeisk art som varit sällsynt häruppe i de nordliga utmarkerna alltsedan Gustav Vasa stängde klostren, drev flertalet munkar utomlands och tvingade dem som stannade att tjäna dräng hos någon bonde. När Staf med sin Inger år 1971 slog sig ned i Lund var han en främmande fågel i vår akademiska värld.

Han var belgare, vid ankomsten till Sverige närmare fyrtio år gammal, bildad och erfaren, spränglörd i teologiska och filosofiska traditioner och därtill driven av ett starkt socialt engagemang. I bortåt tjugo år hade han levt klosterliv som dominikanmunk och därtill undervisat i etik vid det katolska universitetet i Leuven, under hela sextiotalet varit djupt engagerad i tidens katolska vänsterrörelser och en period fattigpräst i Paris.

Sitt sista halvsekel bodde Staf i Lund, där han disputerade i sociologi varefter han kom att bekläda en lärostol vid Institutionen för filosofi, pedagogik och retorik, Köpenhamns universitet. Till hans forskningsintressen hörde skolans och vårdens sociologi. Han föreläste och gav kurser även i Uppsala och Bergen, och blev en mentor för skaror av danska, svenska och norska doktorander och yngre forskare som törstade efter en skolning som förvägrades dem på de flesta håll i våra skandinaviska alltmer amerikaniserade universitet.

Den som mött Staf glömmer honom inte. Som person imposant, idiomat en sällsam blandning av svenska, danska, flamländska (modersmålet), franska, tyska, portugisiska. Hans överblick över europeiska filosofiska och samhällsvetenskapliga tanketraditioner var kolossal.

I umgänget med studenter och forskarkolleger kunde Staf uppfattas som barsk men egentligen var det bara viktigpettrar han inte tålde. I sin handledning av doktorander som inte var födda akademiker var han omtänksam och gränslöst tålmodig.

Donald Broady, Uppsala universitet”

Staf Callewaert

Professor emeritus Gustave "Staf" Callewaert, Lund, har slutat jordelivet i en ålder av 90 år, lämnande efter sig hustrun Inger Callewaert-Sjöberg och döttrarna Agnes och Teresa med familjer.

● Staf var intellektuell av en kontinentaleuropeisk art som varit sällsynt häruppe i de nordliga utmarkerna alltsedan Gustav Vasa stängde klostren, drev flertalet munkar utomlands och tvingade dem som stannade att tjäna dräng hos någon bonde. När Staf med sin Inger år 1971 slog sig ned i Lund var han en främmande fågel i vår akademiska värld.

Han var belgare, vid ankomsten till Sverige närmare fyrtio år gammal, bildad och erfaren, spränglärd i teologiska och filosofiska traditioner och därtill driven av ett starkt socialt engagemang. I bortåt tjugo år hade han levt klosterliv som dominikanbroder och därtill undervisat i etik vid det katolska universitetet i Leuven, under hela 60-talet varit djupt engagerad i tidens katolska vänster rörelser och en period fattigpräst i Paris.

Sitt sista halvsekel bodde Staf i Lund, där han disputerade i sociologi varefter han kom att bekläda en lärostol vid institutionen för filosofi, pedagogik och retorik vid Köpen-

hamns universitet. Till hans forskningsintressen hörde skolans och världens sociologi.

Han föreläste och gav kurser även i Uppsala och Bergen, och blev en mentor för skaror av danska, svenska och norska doktorander och yngre forskare som törstade efter en skolning som förvägrades dem på de flesta håll i våra skandinaviska alltmer amerikaniserade universitet.

Den som mött Staf glömmmer honom inte. Som person imponant, idiomet en sällsam blandning av svenska, danska, flamländska (modersmålet), franska, tyska, portugisiska. Hans överblick över europeiska filosofiska och samhällsvetenskapliga tanketraditioner var kolossal.

I umgänget med studenter och forskarkollegor kunde Staf uppfattas som barsk men egentligen var det bara viktigpettrar han inte tålde. I sin handledning av doktorander som inte var födda akademiker var han omtänksam och gränslöst tålmodig.

Donald Broady, sociologiska institutionen vid Uppsala universitet

Staf Callewaert, 1932–2023

Professor emeritus Gustave "Staf" Callewaert, Lund, har slutat jordelivet i en ålder av 90 år, lämnande efter sig hustrun Inger Callewaert-Sjöberg och döttrarna Agnes och Teresa med familjer.

Staf var intellektuell av en kontinentaleuropeisk art som varit sällsynt häruppe i de nordliga utmarkerna alltsedan Gustav Vasa stängde klostren, drev flertalet munkar utomlands och tvingade dem som stannade att tjäna dräng hos någon bonde. När Staf med sin Inger år 1971 slog sig ned i Lund var han en främmande fågel i vår akademiska värld.

Han var belgare, vid ankomsten till Sverige närmare fyrtio år

gammal, bildad och erfaren, spränglärd i teologiska och filosofiska traditioner och därtill driven av ett starkt socialt engagemang.

I bortåt tjugo år hade han levt klosterliv som dominikanbroder och därtill undervisat i etik vid det katolska universitetet i Leuven, under hela sextioalet varit djupt engagerad i tidens katolska vänster rörelser och en period fattigpräst i Paris.

Sitt sista halvsekel bodde Staf i Lund, där han disputerade i sociologi varefter han kom att bekläda en lärostol vid Institutionen för filosofi, pedagogik och retorik, Köpenhamns universitet. Till hans forskningsintressen hörde skolans och världens sociologi. Han föreläste och gav kurser även i Uppsala och Bergen, och blev en mentor för skaror av danska, svenska och norska doktorander och

yngre forskare som törstade efter en skolning som förvägrades dem på de flesta håll i våra skandinaviska alltmer amerikaniserade universitet.

Den som mött Staf glömmmer honom inte. Som person imponant, idiomet en sällsam blandning av svenska, danska, flamländska (modersmålet), franska, tyska, portugisiska. Hans överblick över europeiska filosofiska och samhällsvetenskapliga tanketraditioner var kolossal.

I umgänget med studenter och forskarkollegor kunde Staf uppfattas som barsk men egentligen var det bara viktigpettrar han inte tålde. I sin handledning av doktorander som inte var födda akademiker var han omtänksam och gränslöst tålmodig.

Donald Broady Sociologiska institutionen, Uppsala universitet